

її платоспроможність. Це означає, що прикметники *золотий* і *валютний* у межах цього поняття граматично незалежні. Складні прикметники, утворені з двох граматично не підпорядкованих прикметникових основ, потрібно писати через дефіс (див.: Український правопис, § 29, п. 2 б).

Отже, правильно писати *золото-валютні запаси України*.

Катерина Городенська

ЗАТУЛІВІТЕР ЧИ ЗАТУЛИВІТЕР?

У наголошенні складних прізвищ, перша частина яких має форму II особи однини наказового способу дієслова, спостерігаємо непослідовність: одні наголошують голосний *-и*, що є закінченням такої форми (пор.: *Затулівiтер, Тягнiрядно, Тягнiбiк, Колiвушко*), або будь-який голосний у дієслівних формах наказового способу з нульовим закінченням (пор.: *Перебiйiнiс, Убiйiвовк, Пiдкiймуха, Неїжмак*), інші – голосний іменникового кореня (*Затуливiтер, Тягнибiк, Коливушко, Убийвiвк, Пiдкуймiха, Неїжмiк*) або іменникового закінчення (*Тягниряднo*). Зважаючи на те, що в дієслівно-іменникових словосполученнях, на яких сформовані такі складні прізвища, логічний наголос припадає на форму наказового способу дієслова, маємо підстави наголошувати голосний цієї форми, що посприяє послідовності наголошення їх в українській мові, пор.: *Затулівiтер, Тягнiрядно, Тягнiбiк, Колiвушко, Перебiйiнiс, Убiйiвовк, Пiдкiймуха, Неїжмак*.

Катерина Городенська

ЩО МІЖ НИМИ: ДЕФІС, КОМА ЧИ ТИРЕ?

Для розмежування чого-небудь у межах однорідного, спільного, подібного використовують або літери, які пишуть після тієї самої цифри, або цифри, що їх поєднують з тим самим іменниковим словом. Як засвідчує практика, такі найменування оформляють дуже непослідовно: літера буває великою і малою,